

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010541
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1618010541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovanej F. M. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/83/2018 zo dňa 26. 06. 2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/83/2018 zo dňa 26.06.2019 vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovanej F. M., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., V. č. XXXX/XX

u k l a d á

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/ , písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu na 7 (sedem) rokov.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/83/2018 zo dňa 26. 06. 2019 bola obžalovaná F. M. uznaná za vinnú z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

„dňa 31.07.2017 v čase o 19.15 h viedla osobné motorové vozidlo zn. H. T., ev. č. BA-XXXCJ, striebornej farby, po diaľnici D2 v smere z F. do B., na 40,750 diaľničnom kilometri sa nevenovala vedeniu svojho vozidla a situácii v cestnej premávke, pretože obsluhovala svoj mobilný telefón, čím porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 137 ods. 1 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, strhla vedenie svojho vozidla do ľavého jazdného pruhu, kde zrazila príslušníka Policajného zboru, ktorý v tom čase z dôvodu inej škodovej udalosti vykonával usmerňovanie dopravy, následne strhla vedenie vozidla vpravo cez pravý jazdný pruh na krajinu, kde narazila do kovových zvodidiel, v dôsledku čoho poškodený P. V., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia a to úrazovo-krvácavý šok pri mnohopočetných závažných poraneniach - zlomeninách chrbtice, hrudnej kosti, rebier, panvy pravej stehrovej kostí, trhlinách srdcovnice, pečene, vnútornom krvácaní a iných poraneniach, ktoré boli nezlučiteľné so životom a na následky ktorých uvedeného dňa v čase o 21.20 h v nemocnici zomrel.“

Za uvedený prečin jej bol podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon jej bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenčne odložený s probačným dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorá jej bola podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určená na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd obžalovanej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Ďalej súd obžalovanej podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov vo výmere 5 rokov.

O náhrade škody bolo rozhodnuté podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- Slovenskej republike, v zastúpení F. vnútra Q. republiky, ul. X. č. 2, XXX XX B., škodu vo výške 69.326,29 eur,
- V. zdravotnej poisťovni, a.s., X. cesta 2, XXX XX B., D.: XX XXX XXX, škodu vo výške 1.468,17 eur, a
- Z. diaľničnej spoločnosti, a.s., L. cesta XX, XXX XX B., D.: XX XXX XXX, škodu vo výške 2.279,07 eur.

Uvedený rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal proti nemu riadne a včas odvolanie v neprospech obžalovanej čo do výroku o treste.

Okresný prokurátor svoje odvolanie odôvodnil v podstate tým, že obžalovaná závažným spôsobom porušila dopravné predpisy a svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona o cestnej premávke, keď počas jazdy na diaľnici, namiesto toho, aby sa venovala vedeniu vozidla a sledovala situáciu v cestnej premávke pred sebou, si vo svojom mobile prezerala internetové stránky, (nešlo len o obyčajné telefonovanie, či vyťahovanie telefónneho čísla), čo viedlo k tomu, že nemohla vidieť, a to už z dostatočne veľkej vzdialenosti, že na oboch stranách cesty sú prekážky, že je tam auto so zapnutým majákom, že sú tam policajti, resp. osoby v zelených vestách, že vozidlá, či už pred ňou, ale aj vedľa nej spomaľujú, čo preukázateľne, ako to vyplýva zo samotného dokazovania, ostatní vodiči bez problémov videli. Takéto ľahkovážne, bezohľadné až drzé správanie sa počas vedenia motorového vozidla na diaľnici sa vymyká zdravému rozumu a je absolútne neospravedlniteľné. Podľa názoru okresného prokurátora nie je možné nechať bez povšimnutia ani skutočnosť, že v čase dopravnej nehody bola obžalovaná pod vplyvom omamných látok, i keď do trestnoprávnej roviny sa z objektívnych dôvodov toto poznanie premietnuť nepodarilo. Okresný prokurátor vyjadril presvedčenie, že popísané konanie obžalovanej ani nemohlo skončiť inak, ako dopravnou nehodou, ktorého následkom bola smrť iného človeka, príslušníka Policajného zboru, ktorý na danom mieste a za možností, ktoré za daných okolností a v danom čase mal, sa snažil zabrániť inej dopravnej nehode, resp. inej tragédii, na čo doplatil svojím vlastným životom práve výlučne v dôsledku nezodpovednosti obžalovanej. Uložený trest, za tak závažné porušenie dopravných predpisov, preto okresný prokurátor považuje za neprimerane mierny a nezodpovedajúci zásadám pre ukládanie trestov. Má za to, že v prípadoch dopravných nehôd s nenapraviteľným následkom, za súčasného závažného porušenia dopravných predpisov, je potrebný dôraznejší postih spočívajúci v uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, spolu s prísny trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Odvolaciemu súdu dal do pozornosti, že nič na tom nemení skutočnosť, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život a že od skutku nespáchala žiaden trestný čin ani priestupok. Podčiarkol, že v rámci prípravného konania obžalovaná poprela akúkoľvek inú činnosť počas jazdy, vrátane telefonovania, tvrdiac, že sa plne venovala vedeniu vozidla, dokonca svoju vinu sa snažila zmierniť tvrdením, že vozidlá pred ňou, ako aj vedľa nej, začali z neznámych príčin brzdiť a zo svojej jazdnej dráhy vybočila výlučne z dôvodu, aby nenarazila do pred ňou idúceho vozidla. Svoju vinu priznala až pod ťarchou vykonaných dôkazov a len pre účely podnetu na začatie konania o dohode o vine a treste. Poškodeným pozostalým sa ospravedlnila až na hlavnom pojednávaní v rámci záverečnej reči, doposiaľ však na zmiernenie ich bolesti nijakým spôsobom neprispela a to ani finančne. I keď samotný nepodmienečný trest odňatia slobody život poškodeného nevráti, okresný prokurátor zastáva názor, že len adekvátny postih páchatel'ov môže mať v budúcnosti priaznivý vplyv na pokles trestných činov spáchaných v doprave, aby aj iní účastníci cestnej

premávky si uvedomili, kam až môže ich vedomá nezodpovednosť pri vedení motorového vozidla viesť, a zabezpečiť tak generálnu prevenciu vo vzťahu k iným porušovateľom pravidiel v cestnej premávke.

Vzhľadom na tieto skutočnosti okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/83/2018 zo dňa 26.06.2019 v časti výroku o treste a o uložení trestu rozhodol sám. Obžalovanej navrhol uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. spolu s prísny trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Na výkon trestu navrhol obžalovanú zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

K písomne zdôvodnenému odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom zvoleného obhajcu.

Vo svojom vyjadrení v podstate uviedla, že zo strany súdu ide o spravodlivý rozsudok a to vzhľadom na okolnosti tohto trestného činu. Je toho názoru, že súd v rozsudku veľmi podrobne odôvodnil prečo rozhodol tak, ako rozhodol. Poukázala, že vzhľadom na uloženie povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu spolu vyše 70.000,- Eur, by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo kontraproduktívne a malo by to na ňu ničivý dopad, ako aj na jej opätovné zaradenie sa do spoločnosti. Podľa jej názoru je zarážajúce, že ak má celá prokuratúra SR naozaj taký záujem na zabezpečení generálnej prevencie vo vzťahu k iným porušovateľom pravidiel v cestnej premávke, tak prečo v obdobných prípadoch, ktoré spáchali známe osobnosti a ktoré boli podstatne viac medializované a ktoré by tak mali omnoho väčší dosah, rozhodol podobne, prípadne ešte aj miernejšie. Spomenula, že herec V. Q. v roku 2004 usmrtil na priechode chodkyňu a za to mu bola uložená dvojročná „podmienka“ a zákaz viesť motorové vozidlo na tri roky. Tento trest považoval vtedajší minister spravodlivosti L. E. za neadekvátny a taktiež žiadal nepodmienečný trest odňatia slobody, ale nebolo mu vyhovené. O niekoľko rokov neskôr sa v rovnakej situácii ocitol sám P. L. E., ktorý taktiež na priechode usmrtil chodca. Obžalovaná podotkla, že exministromu bol za tento skutok uložený podmienený trest vo výmere tri roky, skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní päť rokov a zákaz viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu šesť rokov. Existuje mnoho ďalších prípadov, ktoré sa ale už netýkajú známych osobností, kde súdy za takéto usmrtenie uložili dovtedy netrestaným páchatelom podmienený trest a teda dá sa povedať, že ide o bežnú prax súdov. Obžalovaná vyjadrila presvedčenie, že jediný rozdiel je v tom, že v tomto prípade bol usmrtený príslušník PZ, ale Trestný zákon pri tejto kvalifikácii nerozoznáva na kom bol tento trestný čin spáchaný, ale ako, a to závažnejším spôsobom konania. Akokoľvek prísny trest už život poškodenému nevráti a preto považovala za potrebné zopakovať, že súd po zohľadnení úprimného oľutovania skutku z jej strany, ako aj jej doposiaľ prázdny register trestov, rozhodol správne a v súlade so zákonom. Záverom poukázala, že doba zákazu činnosti viesť motorové vozidlo bola oproti trestnému rozkazu v tejto veci zdvojnásobená, ako aj na to, že zákon pri porušení dôležitej povinnosti nerobí rozdiel medzi prekročením rýchlosti a telefonovaním za volantom vozidla, alebo inými dôležitými povinnosťami.

Vzhľadom na tieto skutočnosti obžalovaná navrhla, aby Krajský súd v Bratislave odvolanie okresného prokurátora Okresnej prokuratúra Malacky zamietol.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodených podľa § 294 ods. 2 Tr. por. pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí im bolo riadne a včas doručené a na toto sa nedostavili.

Krajský súd na verejnom zasadnutí podľa § 295 ods. 2 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie a oboznámil evidenčnú kartu vodiča obžalovanej zo dňa 02. 12. 2019 a odpis z registra priestupkov a registra trestov obžalovanej zo dňa 26. 11. 2019.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí krajského súdu v plnom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní a zdôraznila, že obžalovaná porušila dôležitú povinnosť vodiča v cestnej premávke, nakoľko sa nevenovala riadne vedeniu svojho vozidla, obsluhovala svoj mobil, v dôsledku čoho spôsobila nenapraviteľný následok, t. j. smrť inej osoby. Vzhľadom k uvedenému považuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste za neprimerane mierny a navrhla, aby odvolací súd zrušil tento výrok a sám rozhodol tak, že obžalovanej uloží nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj prísny zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí krajského súdu sa pridržiaval písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu okresného prokurátora. Trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za primeraný, pričom je to najtvrdší podmienený trest, aký je možné uložiť v zmysle Trestného zákona a ktorý je navyše spojený s povinnosťou uhradiť vysokú náhradu škody zo strany obžalovanej. Obhajca obžalovanej podotkol, že pokiaľ okresný prokurátor argumentuje, že sa má obžalovanej uložiť prísny zákaz činnosti, tak oproti trestnému rozkazu bol zákaz činnosti obžalovanej viac ako zdvojnásobnený. Pokiaľ sa týka nepodrobenia sa poradenstvu zo strany obžalovanej, tak laik nevidí rozdiel medzi zadržaným vodičským preukazom a povinnosťou podrobiť sa poradenstvu, pričom to, že bola jeho klientka volaná na poradenstvo, je nezvyklé, nakoľko trestné stíhanie nebolo doposiaľ skončené. Odvolaciemu súdu dal do pozornosti, že vodičský preukaz bol obžalovanej odobratý ihneď po nehode, pričom obžalovaná sa poškodeným ospravedlnila a to aj písomne. Navrhol preto, aby bolo odvolanie okresného prokurátora zamietnuté ako nedôvodné.

Obžalovaná F. M. na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že rodine sa ospravedlnila už na druhý deň po nehode. Pracujem v herni v B. ako krupiérka s mesačným príjmom cca 1.000,- Euro. Je bezdetná a slobodná. K nepodrobeniu sa poradenstvu vysvetlila tým, že neprišla na termín, ktorý sa týkal tohto odborného poradenstva, pričom vodičský preukaz má zadržaný odo dňa dopravnej nehody.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky je sčasti dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Úvodom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaná F. M. urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a toto jej vyhlásenie bolo okresným súdom i prijaté.

Na takomto základe potom samosudca prvostupňového súdu vykonal dokazovanie len v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o treste a o náhrade škody s tým, že vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne pričom v dôvodoch rozsudku precízne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania v naznačenom smere. Z odôvodnenia je zrejmé ako sa vyrovnal s obžalobou ako aj s obhajobou obžalovanej, a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke uloženého trestu čo do jeho druhu a výmery tak, ako to predpokladá § 168 Tr. por. S dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa sa Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, stotožňuje a na tieto aj v podrobnostiach poukazuje.

Rovnako v súlade so zákonom a zisteným stavom veci postupoval okresný súd, keď u obžalovanej vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti a uložil jej trest nespojený s odňatím slobody, ktorého dôvodnosť vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil v preskúmanom, odvolaním napadnutom, rozsudku.

Aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu k naplneniu účelu trestu povedie aj trest, ktorý nie je primárne spojený s odňatím slobody a súčasne aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. V osobe obžalovanej totiž nejde o „kriminálne závadovú“ osobu, ktorá by si za spáchaný trestný čin vyžadovala ukladanie trestu odňatia slobody. Práve v tomto smere súd prvého stupňa korektné zohľadnil všetky aspekty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zák., a to predovšetkým z hľadiska výchovnej funkcie trestu a ako správne uviedol, nepodmienečný trest odňatia slobody je trest ultima ratio, ktorý môže súd uložiť len vtedy, ak iné druhy trestov, prípadne iné formy trestu odňatia slobody, nemôžu celkom zjavne viesť k náprave páchatel'a.

Odvolací súd zdôrazňuje, že trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestov za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Moderné humanistické teórie zaoberajúce sa účelom trestu a trestného práva vôbec, sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Považuje sa za spravodlivé, aby bol vážne mienený sebakritický a kajúcny postoj „odmenený“ miernejším trestom, napr. tak, ako to umožňuje súčasný inštitút poľahčujúcej okolnosti z dôvodu „úprimnej ľútosti“, upravený v § 36 písm. l/ Tr. zák.

Pokiaľ sa však týka výmery trestu zákazu činnosti, odvolací súd sa s touto nestotožňuje a to zo všetkých prokuratúrou v odvolaní uvádzaných dôvodov.

Primárne je nevyhnutné uviesť, že podľa ustanovenia § 34 Tr. zák. je účelom trestu ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestnej činnosti, pričom táto ochrana sa realizuje formou trestnej represie (tým, že sa páchatel'ovi zabráni v páchaní trestnej činnosti), individuálnej prevencie (tým, že sa vytvoria podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život) a generálnej prevencie (tým, že sa iní odradia od páchania trestnej činnosti).

Pri preskúmaní výroku o treste zákazu činnosti napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že pochybil okresný súd, keď pri svojich úvahách nevychádzal precízne zo všetkých zásad uvedených v ustanoveniach relevantných pre ich určovanie a neriadil sa zhora uvedenými úvahami teórie trestného práva.

Prvostupňový súd síce reflektoval obžalovanou spôsobeného nenapraviteľného smrteľného následku, avšak toto sa dostatočne nepremietlo do výmery trestu súvisiaceho s činnosťou, pri ktorej k takémuto následku došlo, najmä za situácie, kedy obžalovaná spôsobila smrteľný následok v príčinnej súvislosti s porušením zákona o cestnej premávke účinného v čase spáchania skutku.

Pokiaľ sa týka spôsobu spáchania trestného činu treba prisvedčiť odvolacím argumentom prokuratúry, že obžalovaná svojim konaním závažným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky a konanie obžalovanej v pozícii vodičky bolo nezodpovedné a ľahkovážne a jej manipuláciu s mobilným telefónom počas jazdy, ktorá viedla k jej nepozornosti, je potrebné hodnotiť ako vedomé hazardérstvo. Obžalovaná takýmto svojim konaním spôsobila nikým a ničím nenapraviteľný následok v podobe smrti poškodeného.

V svetle prerokúvaného prípadu je teda výmera trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 5 rokov neprimerane mierna a preto tak súd prvého stupňa naplnil odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.

Odvolací súd, reagujúc na odvolacie argumenty prokuratúry konštatuje, že podmienečné odsúdenie k trestu odňatia slobody v najprísnejšej možnej výmere, najmä za súčasného ukladania probačného dohľadu a povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu vo výške 73.073,53,- Eur, je významným prostriedkom výchovného pôsobenia na obžalovanú a dôležitou alternatívou k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, najmä u páchatel'ov nedbanlivostných trestných činov so

závažným následkom pri zhodnotení všetkých ďalších významných okolností svedčiacich v prospech obžalovanej tak, ako je tomu v prejednávacom prípade s určením skúšobnej doby v najdlhšom možnom trvaní. Napokon i vo vzťahu k poškodeným subjektom, pokiaľ sa týka náhrady škody, by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na samom spodku zákonom ustanovenej trestnej sadzby (2 roky až 5 rokov) mohlo podstate sťažiť uspokojenie ich nároku zo strany obžalovanej, ktorej v prípade nesplnenia uloženej povinnosti, ako aj nevedenia riadneho života v skúšobnej dobe, hrozí premena trestu odňatia slobody vo výmere až 3 rokov.

Vzhľadom na všetky vyššie popísané skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s jeho podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti na náhradu škody poškodeným subjektom je dostačujúcim a všetky kritériá kladené na ukladanie trestov a ich výmer zohľadňujúcim, čo platí i o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 7 rokov. Odvolací súd zastáva taký názor, že i pri nedbanlivostných trestných činoch je na mieste (prirodzene nie vždy a nie nevyhnutne, avšak v súvislosti s prejednaným prípadom) uložiť trest odňatia slobody s jeho podmienečným odkladom, nakoľko v rámci plynutia určenej skúšobnej doby bude obžalovaná klásť zvýšený dôraz, aby sa nedostala do rozporu so zákonom a to ani nedbanlivosťou. Samotná nedbanlivosť totižto spočíva v určitom laxnom prístupe k ochrane toho ktorého objektu prejaveneho v záujme chráneného Trestným zákonom. Odvolací súd samozrejme nepredpokladá nedbanlivostnú recidívu, keďže takáto nie je možná ani z teoretického hľadiska, avšak zvýšená miera pozornosti obžalovanej počas plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom, nielen vo vzťahu k činnosti, v rámci ktorej došlo k spáchaniu skutku, môže viesť k všeobecným návykom predvídania určitých skutočností a v konečnom dôsledku je v prospech páchatel'a pro futuro. Naproti tomu príliš prísny trest v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorého sa domáhal okresný prokurátor, by nenapíňal individuálnu prevenciu, ale represiu. Na tomto mieste krajský súd odkazuje na úvodný teoretický exkurz.

Odvolací súd pristúpil k sprísneniu trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 7 rokov, teda uloženia tohto druhu trestu v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nakoľko uloženie tohto druhu trestu v napadnutom rozsudku v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov bolo nedostatočné a v rozpore s účelom trestu. Odvolacím súdom určená výmera, podľa názoru krajského súdu, ešte umocní vedomie obžalovanej, že práve v súvislosti s činnosťou spočívajúcou vo vedení motorového vozidla iného z nedbanlivosti usmrtila. Páchatel' trestného činu má totižto trest pociťovať ako ujmu a nie ako len formálne odsudzujúce vyjadrenie súdu nad jeho protiprávnym konaním, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej časti Trestného zákona.

Odvolací súd dáva obžalovanej dôrazne do pozornosti, že súd bude sledovať jej správanie počas skúšobnej doby podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom, najmä, či plní povinnosť vyplývajúcu z uloženého probačného dohľadu a v prípade, že nebude viesť v skúšobnej dobe riadny život, alebo nedodrží podmienky probačného dohľadu, resp. nesplní uloženú povinnosť, súd môže nariadiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Krajský súd uzatvára, že v intenciách všetkých vyššie naznačených okolnostiach mu nezostalo iné, len odvolaniu okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky čiastočne vyhovieť a odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky zrušiť vo výroku o treste zákazu činnosti a rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.